

NIT DE FESTA, NIT DE CAOS

(Estem en un petit poble costaner a Catalunya i, es veu un grup d'amics sortint de l'escola).

(El grup que es veu està compost per tres persones d'uns 16 anys, el Joan un noi alt i fort, l'Evelyn una noia d'alta classe amb un gran poder adquisitiu i en Thiago un noi argentí més baixet, però molt divertit i molt llest).

ACTE 1

(S'obre el teló i es veuen als tres personatges parlant tranquil·lament).

Joan.- Que fareu aquesta tarda?

Evelyn.- Jo tinc anglès i piscina, estaré bastant atabalada.

Thiago.- Jo Aniré a ajudar al meu pare amb el restaurant que està a arrebossar de gent.

Joan.- Doncs ens veiem demà suposo (mentre s'allunya seguit per en Thiago).

Evelyn.- Espereu, cada vegada queda menys per acabar l'ESO, on celebrarem la festa de graduació?

Thiago.- Vaig sentir que l'institut ha llogat una casa gran i luxosa.

Joan.- Segur que serà un gran dia.

Evelyn.- Segur que sí. Fins demà nois.

(Tothom se'n va de l'escenari i es tanca el teló).

ACTE 2

(Una setmana més tard).

Evelyn.- Demà és la gran festa de graduació, estic molt emocionada!

Joan.- Per fi acaba l'ESO, últimament se m'ha fet molt pesat.

Evelyn.- Per cert, que portareu per a la festa?

Thiago.- Jo portaré un esmòquing elegant... Encara que no m'agrada gaire.

Evelyn.- Doncs jo utilitzaré el vestit que va utilitzar la meva mare quan es va graduar.

Joan.- Nois crec que s'està fent tard i ens hem de preparar per a la gran festa de demà.

(Abans de despedir-se veuen a una persona sospitosa observant-los de lluny, no el veien bé perquè s'estava fent de nit).

Joan.- Escolteu, coneixeu a aquell noi que ens està observant? (Va dir de manera discreta).

Evelyn.- M'havia fixat, però creia que era imaginacions meves.

Thiago.- Sembla que és bastant més gran que nosaltres, potser s'ha perdut.

Evelyn.- Anem a preguntar-li.

(S'apropen a ell).

Joan.- Ey senyor, necessita ajuda amb alguna cosa?

(El personatge misteriós no respon i se'n va corrents).

Evelyn.- Que estrany potser s'ha pensat que anàvem a robar-li o alguna cosa semblant.

Thiago.- No ho crec, perquè si fos així no s'hauria parat a mirar-nos durant 10 minuts...

Joan.- M'ha arribat un missatge crec que me n'he d'anar d'anar a casa, demà serà un gran dia.

(Els amics assenteixen amb el cap i se'n van).

ACTE 3

(El Joan truca al Thiago, a la nit).

Joan.- Thiago he rebut un missatge del senyor misteriós...

Thiago.- Com té el teu número de telèfon?

Joan.- No ho sé, però això no té importància.

Thiago.- Que t'ha dit?

Joan.- Únicament m'ha escrit que és important que no anem a la festa.

Thiago.- Li has preguntat el perquè?

Joan.- Sí, però no m'ha respost.

Thiago.- Que estrany, perquè algú que no ens coneix voldria que no anéssim a la festa de graduació

Joan.- Hauríem d'anar o creure el que diu?

Thiago.- Jo crec que és un paio que ens està fent una broma de mal gust.

Joan.- Segurament. Bona nit i ens veiem a la festa demà.

(Tallen la trucada i se'n van a dormir).

ACTE 4

(Els tres amics arriben a la festa).

Joan.- Com va tot?

Evelyn.- Fenomenal, aquesta festa està plena d'alegria, música i rialles.

Joan.- M'alegra saber-ho

(Arriba el Thiago).

Thiago.- Joan pots venir un moment amb mi.

Joan.- És clar ja vaig (diu apurat, mentre deia adeu a l'Evelyn).

Thiago.- Crec que el missatge que et van enviar tenia raó he vist a les notícies hi haurà terratrèmols pròximament, m'has de creure, hem de sortir tots d'aquí.

Joan.- No siguis paranoic, no hi haurà un terratrèmol tan fort com per ocasionar una catàstrofe.

Thiago.- Feu el que vulgueu, però jo em quedo fora.

Joan.- No siguis figaflores i entra a ballar una estona, que l'ambient aquí dins és increïble.

Thiago.- Ja veureu (diu mentre s'allunya).

(El Joan torna a la festa i comença a haver-hi tremolors).

Joan.- Que són aquests tremolors, serà veritat el que m'ha dit el Thiago...

Evelyn.- Que t'ha dit?

Joan.- Que hi haurà un terratrèmol molt intens i si no sortim d'aquí acabarem morts.

Evelyn.- M'està trucant el Thiago.

Joan.- Agafa'l, potser ens pot ajudar a sortir d'aquí, ell sabia que passaria, però no el vaig creure...

Evelyn.- S'està enfonsant l'edifici! I la porta d'entrada està bloquejada.

Thiago.- Heu de sortir pels conductes de ventilació que estan reforçats, estan a la part de darrere de la casa, afanyeu-vos.

Joan.- Corre Evelyn hem de sortir d'aquí.

(En Joan i l'Evelyn entren en els conductes, mentre se senten crits de desesperació de fons).

Joan.- Creus que això té sortida cap a l'exterior?

Evelyn.- Espero que sí, no m'arriba la cobertura sembla que el terratrèmol a tallat les telecomunicacions.

Joan.- Veig llum allà al final!

Evelyn.- Donem-nos pressa abans que s'enfonsi alguna cosa i tapi la sortida.

(Tots dos surten del conducte sans i estalvis).

ACTE 5

(Els dos amics es queden palplantats davant l'edifici veient com s'enfonsa, i arriba el Thiago, seguit de la policia i ambulàncies).

Policia.- Si us plau abandoneu la zona, que posarem la cinta per clausurar la zona.

Thiago.- Us vaig dir que em féssiu cas, crec que això ha servit com a lliçó perquè confieu més en els vostres amics.

(Els dos amics van assentir penedits).

Joan.- És molt trist que un dia de celebració com aquest acabi així.

Evelyn.- A partir d'ara confiarem més entre nosaltres, aquesta experiència no ha sigut del tot dolenta, almenys hem après.

Thiago.- Espereu, ara que penso, com sabia aquell home que això anava a passar un dia abans?

Joan.- Potser era un viatger en el temps que ve del futur, o un vident.

Evelyn.- O potser només ha tingut un pressentiment i ha sigut casualitat.

Thiago.- Això mai se sabrà...

(Els 3 amics ara amb una amistat molt més reforçada surten de l'escenari).

FI